

φόβους, είναι μια ανάδραση της σκέψης. Ο φόβος όμως δεν με αγχώνει, απλώς με προειδοποιεί.

ΗΤΤΑ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ

«Δεν έχω πρόβλημα με την ήττα. Είμαι μαθηματικός, που σημαίνει ότι ζούμε μονίμως με εικασίες που δεν μπορούμε να αποδείξουμε. Μαθηματικός είναι κάποιος που αποδέχεται ότι δεν μπορεί να τα καταφέρει όλα σε μία μέρα. Όταν κάναμε την έρευνα στους πρώτους αριθμούς, ασχολούμασταν έξι μήνες με το ίδιο θέμα».

Όλα είναι αριθμοί;

Ναι. Αλλά, όταν λες ότι όλα είναι αριθμοί, δεν σημαίνει ότι όλα συρρικνώνονται σε έναν αριθμό. Για μένα τα μαθηματικά είναι μια κωδικοποίηση της γνώσης.

Ποιο είναι το πιο δύσκολο πράγμα που έχεις καταφέρει στη ζωή σου;

Στα μαθηματικά.

Όσους μήνες παιδεύοσασταν να βρείτε αυτόν τον αριθμό, τι συνέβαινε στη ζωή σου;

Τίποτα· όλα ήταν κανονικά. Αυτό έλεγα και προηγουμένως, ότι οι μαθηματικοί τα πάνε καλά με την ήττα γιατί την τρώνε στη μάπα συνεχώς!

Ίδια ήττα είναι και η απόρριψη μιας γυναίκας; Απλώς την αποδέχεσαι;

Ετσι είναι η ζωή, πώς αλλιώς να αντι-

«Δεν έχω πρόβλημα με την ήττα. Είμαι μαθηματικός, που σημαίνει ότι ζούμε μονίμως με εικασίες που δεν μπορούμε να αποδείξουμε.»

δράσω; Εμείς οι μαθηματικοί έχουμε μεγαλύτερη ανθεκτικότητα. Αλλιώς θα παθαίναμε κατάθλιψη.

Πώς θα ήταν η ζωή σου αν ήσουν γυναίκα με αυτό το χάρισμα;

Πολύ δύσκολη. Τα χαρακτηριστικά της υψηλής ευφυΐας τα ανεχόμαστε περισσότερο σ' έναν άντρα.

Γιατί;

Από συνήθεια. Στις μετρήσεις που κάνουμε, η καμπύλη των γυναικών στους δείκτες νοημοσύνης είναι πιο μαζεμένη. Στους άντρες έχουμε πιο πολλά ακραία στοιχεία, πολύ κάτω ή πολύ πάνω. Αρα, όταν ξεφεύγει μια γυναίκα, σχεδόν δεν τη θεωρούν γυναίκα.

Αισθάνεσαι ανώτερος από τους άλλους; Μια έπαρση λόγω της κατάστασής σου;

Στην κατάσταση που είμαι εγώ, ό,τι και να πω θα με περάσουν για ψώνιο.

Δεν μ' ενδιαφέρει να σε κάνω να φανείς ψώνιο, ούτε τέρας ούτε τίποτε άλλο...

Όχι, «τέρας» είμαι, δεν μπορείς να μην το βάλεις. (Γέλια)

Αυτό δεν μπορεί να αλλάξει. Μια παπαρούνα, όμως, είναι ανώτερη από μια μαργαρίτα; Στην πραγματικότητα, αυτό που λέω μπορεί να είναι μεγαλύτερο δείγμα έπαρσης. Όταν αναφέρεσαι σε ανωτερότητα, σημαίνει ότι υπάρχει σύγκριση. Εγώ δεν πιστεύω καν ότι υπάρχει σύγκριση. ■

«Η αδικία με θυμώνει. Την ανοησία την έχω συνηθίσει»

Σε θυμώνει περισσότερο η αδικία ή η ανοησία;

Η αδικία. Δεν θυμώνω με την ανοησία, είναι κάτι πολύ κοινό για μένα. Με θυμώνουν γενικά τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και σκέφτομαι στρατηγικά πώς θα τα αντιμετωπίσω.

Θα πήγαινες ποτέ στον πόλεμο για να υπερασπιστείς το δικό;

Βέβαια.

Δεν θεωρείς τον πόλεμο κάτι τελείως παράλογο;

Όχι, θεωρώ την ειρήνη παράλογη. Το φυσιολογικό είναι μια πολεμική κατάσταση που κάπου-κάπου υπάρχει μια παύση, η ειρήνη. Όπως το διάλειμμα στην όπερα. Νοητική βαρύτητα και ουσία έχει η όπερα, όχι το διάλειμμα.

Υπάρχει άλλος άνθρωπος με τον δικό σου δείκτη νοημοσύνης;

Στατιστικά πρέπει να υπάρχουν γύρω στα 50 άτομα στον κόσμο.

Κάποιος με τόσο υψηλό IQ γίνεται να μην αναζητήσει τη γνώση;

Αποκλείεται. Ηδη από 150 και πάνω έχεις πρόβλημα, δεν σου φτάνουν αυτά που έχεις να απορροφήσεις στο κανονικό κοινωνικό πλαίσιο.

Λες ότι δεν υπήρξες ποτέ μαθητής.

Πηγες όμως σε κάποια σχολεία.

Ναι, μόνο το κορμί μου.

Το μυαλό σου έπληττε;

Όχι. Εγώ ανήκω στους μεγάλους «ασθενείς», άρα δεν είχα κανένα πρόβλημα. Το μοντέλο μου είναι ο κόσμος, με αυτό λειτουργώ.

Δεν βαριόσουν επειδή συνεχώς σκεφτόσουν;

Ναι.

Και με ποιον επικοινωνούσες;

Με τους γέροντες. Η καλή μου σχέση ήταν με τον παππού.

Ο παππούς ήταν genius;

Ο παππούς ήταν καφε-genius. Καφετζής. Όταν πήρε σύνταξη

άρχισε να κάνει μαθηματικά στον ξάδελφό μου για να δώσει πανελ-λήνιες και είχε τόση επιτυχία, που κατέληξε να κάνει σε όλα τα παιδάκια στο Βόλο. Δεν έμαθε ποτέ μαθηματικά, τα ήξερε ανέκαθεν. Αυτός μου έμαθε το «x» (εγώ αναρωτιόμουν γιατί να ψάχνεις το άγνωστο) και την αφαιρετική σκέψη. Ήταν της καινοτομίας. Η γιαγιά τον έβαζε να μου αγοράσει ρούχα, εμείς γυρνούσαμε μ' ένα τηλεσκόπιο και η γιαγιά αναρωτιόταν: «Τώρα, τι θα φορέσει το παιδί; Το τηλεσκόπιο;». Εδώ βλέπεις δύο διαφορετικές αγάπες, δύο παράλληλους κόσμους μέσα στο ίδιο σπίτι.

Πες μου κάτι που θυμάσαι από τη γιαγιά σου.

Μου αρέσουν πάρα πολύ τα μακαρόνια, αλλά καθόλου το τυρί. Η γιαγιά μου επέμενε ότι μακαρόνια χωρίς τυρί δεν είναι μακαρόνια.

Είχαμε κάθε φορά ολόκληρη συζήτηση πάνω σ' αυτό το θέμα. Είχε τον δικό της τρόπο να με αγαπάει. Διάβαζα μαθηματικά κι ερχόταν η γιαγιά να με ρωτήσει αν θέλω καφέ. Της έλεγα να -δεν μπορούσα να πω όχι- και τον ακουμπούσε πάνω στους τύπους. Περίμενε από πάνω μου να δω ότι έχει και καϊμάκι! Εγώ παραπονιόμουν ότι ο καφές είχε χυθεί πάνω στις σημειώσεις κι εκείνη απαντούσε: «Πώς θα γίνεις πλούσιος αν δεν χυθεί ο καφές;». Πώς να την κατηγορήσω; Η γιαγιά ήταν καταπληκτική.

Και πώς έζησαν αυτοί οι άνθρωποι μαζί;

Με την αγάπη, συμπληρωματικά. Ο παππούς όταν πήρε σύνταξη δεν ξαναεφτιαξε ποτέ καφέ, παρόλο που τον έκανε καλύτερα από τη γιαγιά. Δεν ήθελε να μπει στη διαδικασία της σύγκρισης.